Слово — найдорожчий скарб народу (за поезією «Мова»)

Мови нашої слова —

Наче музика жива.

С. Пархоменко

Мова — велике духовне надбання народу, його гордість. Красу неповторної української мови оспівували Т. Шевченко, І Франко, Л. Українка, П. Тичина, В. Сосюра та інші представники українського славного письменства. Калиновою, солов'їною називали нашу мову поети.

Великий український письменник М. Рильський, наслідуючи досвід батька, якого польські шляхетські кола за глибоку любов до української культури, мови, історії називали відступником і хлопоманом, з глибокою пошаною пише у вірші «Мова»:

Як паросць виноградної лози,

Плекайте мову.

Поет порівнює народну мову з океаном, могутнім і грізним під час бурі, але на дні якого під час затишшя можна побачити коштовні перлини — слова.

Поет закликає нас зберігати культуру мовлення, боротися зі словами-паразитами і русизмами — "полоти бур'ян». Для цього треба постійно поповнювати і свій словниковий запас. І в цьому випадку мова, пишний сад, винагородить нас добрими плодами.

Я вважаю, що треба змалку, у школі й поза школою вчити рідну мову, користуватися нею. Адже мова — наш найдорожчий скарб.